

شیخ صادق میرزا بوی رحمة در کتاب بحال الذیبه و انعام النعمه از بعض حکما نقل کرده اند
 موصوفه صفتی است که حال آدم عاقل و کما یو یالات عاجل که با دیگرک را از خواطر خود کرده
 روی دل بر تویند شنوات نفس آورده اند شیشه است با کتف کتف بزرگ روی بسته در
 چای آویخته پیشه در قعر جان از دانی دنان لیه خرد بردن او این کند باشد و در کنار
 ان چه همشوش است و لینه پوسته بریدن انطباق بشود و قدر در سبیل بیواران
 ریخته و بجا کمال اینجه باشد و زینور بسیار بر آن جمع شده باشد و شمشیر هم بزرگ
 کند از دمان پند که بماند از او این باز کرده است که چون بنفقه او را لیه خود رسد
 چون بی لانه کند همشوش را بر پند که نظر کله از بریدن طباب من است و با اینجه
 حواسش متوجه آن مسلک است که کده کشته بر فح آن زینوران پر داند تا مگر کافر
 از آن شتر نی سازد چه عیارت از دنیا است آن طباب عمرت و از دمان کانه
 مرکز است آن همشوش سفید و بی شب و روز است که پوسته قطع رشته نرند
 ان مسلک خاک آلوده عیارت از لذات دیرت است که آلوده انعام کرده است و آن
 بجزوران انسانی زنده کند که بر کلمات از دنام نموده اند و در هم پیوسته اند و
 به یکدیگر می زنند و می کشند فغور با الله می شتر در انفسنا

۲ و کبل زدن کوید اجاب ۲۹
 انک نفس موکلتی موکلت علی الصداق المعین المعلوم
 انک نفس موکلتی موکلت علی الصداق تا فرجه
 انک نفس موکلتی من موکلت تا فرجه
 و قسم دیگر حیا طاب تقدم مفعول ثانیه بر مفعول اول کونه مطبق
 انک نفس موکلتی علی الصداق تا فرجه
 انک طوکلک نفس موکلتی علی الصداق
 انک من موکلتک نفس موکلتی علی الصداق
 و همچنین است در زوجت من سابق به تفاوت که زوجت من سابق در حدیث از اولیای اهل بیت
 زوجت نفس موکلتی موکلت علی الصداق تا فرجه
 زوجت نفس موکلتی موکلت
 زوجت نفس موکلتی من موکلت
 و قسم دیگر مفعول ثانیه را مفعول اول بر مفعول اول مطبق
 زوجت موکلتک نفس موکلتی
 زوجت طوکلک نفس موکلتی
 زوجت من موکلتک نفس موکلتی

فی کتاب الکفاح غرض قبل موکلت علی الصداق تا فرجه
 فی کتاب الکفاح غرض قبل موکلت علی الصداق تا فرجه
 فی کتاب الکفاح غرض قبل موکلت علی الصداق تا فرجه